

NAŠE VESNICE

Svěradice

č. 85

Vážení spoluobčané,

dnes se Vám dostává do rukou první číslo již XV. ročníku Našich novin Svěradice a zároveň vstupujeme do druhého roku, kdy naše tiskovina vychází v barevné úpravě a na kvalitnějším papíru. Velké poděkování v tomto směru patří naší spoluobčance Ing. Andree Cejnarové, která je garantem této změny a je současně hlavním editorem. Noviny rozesíláme i na obecní úřady sousedních obcí a velice nás těší kladné ohlasy na

jejich kvalitu. Samozřejmě že se najdou i nějaké chyby a nedostatky, ale od toho jste tady Vy, čtenáři, abyste na ně upozorňovali. Každým z Vašich podnětů se redakční rada bude zabývat a dále je využívat k dalšímu vylepšení našeho obecního periodika.

Po téměř jarních vánočních svátcích jsme se konečně po Novém roce dočkali ochlazení a paní zima naplno převzala vládu. Napadl sníh, zamrzly rybníky a děti se tak mohly, i když trochu se zpožděním, vrhnout na zimní radovánky (foto: Vánoce na Kostelíku). Po dlouhé době sníh díky mrazům vydržel i několik dalších týdnů a po delším čase jsme tak mohli zažít zimu, která dříve byla normální, ale dnešní mládež ji zná pouze z vyprávění. Všichni dobře víme, že pořádná sněhová nadílka udělá radost jak příznivcům zimních sportů, tak i samotné přírodě, která z toho bude těžit, až sníh roztaje. Podzemní vody je v posledních letech značný nedostatek a jedním z hlavních důvodů tohoto problému bylo velmi málo sněhu v několika zimách tohoto desetiletí. Proto nenadávejme na rozmarné počasí a buďme rádi, že naše Země se sama postará o správnou regulaci, a to i navzdory údajnému „globálnímu oteplování“.

Z OBSAHU

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2017

str. 6

ČINNOST SVAZU ŽEN SVĚRADICE V ROCE 2016

str. 8

CO NOVÉHO VE ŠKOLCE?

str. 15

Ted' bych se opět vrátil ke každodenním problémům života v naší obci a začnu, jako už mnohokrát předtím, tříděním odpadu, a to konkrétně papíru. Spíše jde o jeho ukládání do sběrných nádob. Na těchto stránkách se o tom zmiňuji již poněkolkáté a bohužel asi ne naposledy. Když otevřete jakýkoliv z našich 3 kontejnerů, hned zjistíte, proč jsou neustále plné; někteří lidé si zřejmě myslí, že ten kontejner patří jen jim, a proto nemají potřebu ukládat papír tak, aby se ho tam vešlo co nejvíc. Velké, střední i malé krabice jsou vhažovány vcelku (viz foto), a proto je předmětná třídící nádoba zaplněna během pár dnů. Přitom stačí krabici doma rozřezat a uložit ji, jako bychom tam ukládali noviny nebo časopisy, nebo ji alespoň před vhozením rozšlapat, a tím zmenšit její objem. A přes zimu bylo vždy úplně normální doma papír spálit, vždyť drtivá většina občanů má kotle na tuhá paliva, takže by to neměl být problém.

Znovu si Vás proto dovoluji poprosit, když už papírové krabice doma nepálíte, ukládejte je do kontejnerů tak, aby měly co nejmenší rozměr, vždyť je to v zájmu nás všech.

A ještě jednou odpady, tentokrát plastové. Stává se čím dál tím častěji, že lidé přivezou plasty v igelitových pytlích a místo toho, aby jejich obsah vyprázdnili do sběrových nádob, ulehčí si práci a pytle jen opřou o kontejner. Logiku to má, když jsou kontejnery plné a prostě se do nich už nic nevejde. Nepochopitelné však je, když je kontejner na plasty poloprázdný a lidé, snad aby si usnadnili práci, o něj plný pytel stejně opřou a odjedou. A protože v naší obci pobíhají, navzdory příslušné vyhlášce, volně psi bez dozoru a vodítka, stačí, aby v pytli kromě plastů byla nějaká malá konzerva od masa nebo slupky od salámu, a dílo je dokonáno. Pejskové pytel rozkoušou, jeho obsah roztahají v okruhu několika metrů a všem projíždějícím se naskytne „nádherný“ pohled. Já vím, že naprostá většina z Vás třídí odpady pečlivě a snaží se, aby byl v daných místech pořádek, ale bohužel najde se pár jedinců, kterým je jedno, jak naše ves vypadá. Prosím proto, třídíme odpad pečlivě a dbáme o pořádek a čistotu kolem kontejnerů.

V závěru loňského roku byla rozhodnutím odboru životního prostředí při MěÚ Horažďovice registrována oblast „Na Kostelíku“ jako významný krajinný prvek. Jedná se o pozemky p. č. 509/1 a 525/1. Z toho důvodu jsme hned v prvních dnech tohoto roku začali s přípravou technické dokumentace pro provedení revitalizace celého tohoto území. Bylo osloveno několik odborníků a na základě předložených posudků bude vybrán ten pro obec nejvýhodnější. Nechceme nic uspěchat, a protože se jedná o oblast, která patří v našem území k nejhezčím, chceme před konečným rozhodnutím ještě vše prodiskutovat na společném setkání s občany obce. Závěry, na kterých se většinou shodneme,

pak budou předloženy k finálnímu zpracování. Výsledný projekt by měl být realizován za pomoci dotace ze Státního fondu životního prostředí, popřípadě z některých jiných operačních programů. Na přípravu je času dost, protože samotnou realizaci plánujeme až na rok 2018. Nesmíme proto nic podcenit a snažit se doladit vše tak, aby výsledný efekt byl pro naši obec přínosem a zviditelnil ji.

V minulém čísle jsem slíbil, že po schválení rozpočtu obce na letošní rok upřesním, co všechno bychom chtěli v letošním roce realizovat. Jelikož navržený rozpočet byl v minulém týdnu zastupitelstvem obce odsouhlasen, mohu už naše plány upřesnit a konkretizovat. V loňském roce jsme hospodařili velmi dobře a na účtu nám zbyla částka, jejíž část tak můžeme letos použít k dofinancování dalších projektů a aktivit. Největší akcí bude v případě přidělení dotací stavba nových kabin ve sportovním areálu a multifunkčního hřiště.

Rozhodnutí příslušných orgánů bychom měli znát do konce března, nejspíše však v dubnu. Dále bude připravena technická dokumentace na již výše zmíněnou revitalizaci Kostelíka, pak také na rekonstrukci hasičské nádrže a na přípravu pro případnou stavbu ČOV. Uvažujeme ještě o dokumentaci k akci „zateplení budovy Mateřské školy a pořízení nového nízkoemisního zdroje“, i když tato akce není ještě na programu dne, ale je dobré, abychom byli připraveni i do dalších let. Máme

rovněž vyčleněny peníze na dva vrty, z nichž jeden bude vybudován na pozemku p. č. 3600 (u Rybníčka) a bude sloužit k posílení zásobování pitné vody pro obec, druhý by měl být realizován na parcele č. 110/2 a bude k dispozici pro potřeby hřiště. Rovněž se počítá se zakoupením 40 ks nových židlí do výčepu hospody U Turků a deseti nových stolů do vybavení sálu kulturního domu. Nesmím také zapomenout na stavbu nové větve veřejného osvětlení, jejíž realizace se loni neuskutečnila a byla přesunuta na r. 2017. V rozpočtu rovněž počítáme s pořízením nové úklidové techniky do kulturního domu – bude zakoupen nový stroj pro čištění, odstranění, broušení i leštění a také úklidový vozík s kompletním vybavením. V rozpočtu samozřejmě počítáme i s dotacemi a peněžními dary pro místní spolky.

Závěrem mně dovoluji, abych srdečně pozval všechny dívky a ženy (samozřejmě i s pánským doprovodem) na oslavu svátku žen, která se bude konat v sobotu 11. března ve vestibulu KD. Pro každou ženu bude připravena kytička, malé občerstvení a samozřejmě i nějaký ten dáreček. V dnešních novinách najdete i pozvánku na tradiční staročeský masopustní průvod, sportovní ples a dětský maškarní bál.

Prožijte v klidu zbytek zimy a příjemné vykročení do blížících se jarních měsíců.

Václav Dušek – starosta

Společenská rubrika

Březen 2017:

CHALOUPKOVÁ Anna	č. p. 106	2. března	70 let
VĚTROVCOVÁ Anna	č. p. 65	6. března	72 let
BAŠTÝŘOVÁ Alena	č. p. 47	9. března	70 let
KLEČKA Karel	č. p. 63	10. března	75 let
FIŠER Josef	č. p. 129	19. března	61 let

Duben 2017:

KOLLÁROVÁ Milada	č. p. 122	3. dubna	79 let
DUHAN Milan	č. p. 4	5. dubna	60 let
PODLEŠÁK Jan	č. p. 82	10. dubna	70 let
KORBELOVÁ Anna	č. p. 55	14. dubna	72 let
FENCL Miroslav	č. p. 143	16. dubna	63 let
ŠIMÁNKOVÁ Hana	č. p. 2	16. dubna	61 let
AUGUSTIN Jaroslav	č. p. 66	21. dubna	77 let
OPALECKÝ Antonín	č. p. 107	21. dubna	81 let
PODLEŠÁKOVÁ Božena	č. p. 82	22. dubna	71 let
PLEYEROVÁ Zdeňka	č. p. 111	27. dubna	72 let
SMITKA Vladimír	č. p. 151	28. dubna	60 let
KALABZA František	č. p. 134	29. dubna	62 let

OBSAH

strana 1	Úvodní slovo starosty
strana 2	Úvodní slovo – 2. část
strana 3	Obsah + společenská rubrika
strana 4	Zajímavosti
strana 5	Vánoční koncert, beseda
strana 6	Tříkrálová sbírka
strana 7	Spolky v obci
strana 8	Spolky v obci
strana 9	Spolky v obci
strana 10	Rozhovor s paní Smitkovou
strana 15	Co nového v MŠ
strana 16	Richard Štorch – český Buffalo Bill
strana 17	Pozvánka na akce
strana 18	Informace z obce
strana 19	Usnesení
strana 20	Kulturní a společenské akce

Pracovní doba obecního úřadu

PONDĚLÍ	07.00–14.00	17.00–18.00
ÚTERÝ	07.00–15.00	
STŘEDA	07.00–16.00	
ČTVRTEK	07.00–15.00	
PÁTEK	07.00–14.00	

Úřední hodiny pro veřejnost:

PONDĚLÍ	07.00–12.00	17.00–18.00
ÚTERÝ–PÁTEK	07.00–13.00	

ZAJÍMAVOSTI, UDÁLOSTI, STŘÍPKY...

Novoroční pochod se letos uskutečnil za krásného slunečného počasí a na trasu se vydalo celkem 150 účastníků. Pan Míla Soukup je opět přivítal ve Slatině připraveným občerstvením.

Děkujeme všem, kteří se zúčastnili a začali tak nový rok procházkou po silvestrovském veselí a vánočním lenošení.

Tříkrálová sbírka proběhla v sobotu 7. ledna, teplota ráno klesla k -20 °C, a tak Vás navštívili koledníci trochu promrzlí. I přes mrazivé počasí byl letošní výtěžek sbírky rekordní, v naší obci jste do zapečetěných kasiček darovali celkem 12 906 Kč. Na oplátku jste obdrželi kalendářiky, na kterých jsou fotografie svéradických dětí z loňské tříkrálové sbírky. Pracovníci horažďovické charity Vám děkují za vlídné přijetí koledníků a štědré dary. Více se dozvíte uvnitř novin.

BOURACÍ A VYKLÍZECÍ PRÁCE

Vhodné i jako brigáda nebo přivýdělek k zaměstnání

Mzda: 100 Kč/hod.

Místo: Svěradice

Předpokládaný začátek: polovina března 2017

V případě zájmu volejte: 736 675 413

Nabízíme občanům **možnost zasílat text hlášení místního rozhlasu e-mailem nebo formou SMS.**

Zájemci mohou hlásit své telefonní číslo nebo e-mailovou adresu na obecním úřadě osobně nebo e-mailem na obecniuradsveradice@quick.cz. Tato služba je zdarma.

Dětský maškarní ples pořádá Svaz žen v neděli 19. března od 14 hodin v kulturním domě. I letos se děti mohou těšit na diskotéku s různými soutěžemi, zákusky a zajímavou tombolou.

Maškarní ples pro dospělé se uskuteční o den dříve, v sobotu 18. března od 20 hodin v předsálí kulturního domu. Pořadatelé se na vás těší a upozorňují, že vstup je pouze v maskách.

Pan Ivan Šimanovský z Velkého Boru nabízí **možnost dovozu obědů**, cena jednoho oběda (polévka a hlavní jídlo) je 65 Kč a vybírat můžete ze dvou variant denního menu. V případě zájmu kontaktujte pana Šimanovského na telefonu 607 632 714 nebo 721 390 490.

MUDr. Karel Kolařík ke konci uplynulého roku ukončil svoji činnou službu. Podařilo se mu najít plnohodnotnou nástupkyni, vysoce kvalifikovanou praktičkou lékařku a internistku MUDr. Leonu Brzákovou, která ordinaci převzala i se stávajícími pacienty. Není tedy nutné se nově registrovat.

Ordinační hodiny:

Po	7.00–13.00	ambulance
	13.00–14.00	pro objednané
Út	7.00–13.00	ambulance
St	12.00–16.00	ambulance
	16.00–18.00	pro objednané
Čt	7.00–13.00	ambulance
Pá	7.00–12.00	ambulance

Telefon do ordinace: 376 512 742
Mobil: 733 679 557

AKCE V OBCI

VÁNOČNÍ KONCERT

V závěru loňského roku, v sobotu 17. prosince, pořádala obec v předsálí kulturního domu další z řady vánočních koncertů. Tentokrát naše pozvání přijalo „Volné sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů“ pod vedením pan Jiřího Kučery, které k nám přijelo zahrát a zazpívat vánoční písně a koledy. Toto uskupení není nutné našim spoluobčanům dlouze představovat, protože nám každoročně hraje při tradičním slavnostním rozsvěcení našeho vánočního stromu.

I proto jsme očekávali větší účast posluchačů, a tak nás celkem zaskočil fakt, když těsně před zahájením koncertu byli hudebníci v převaze. „Kučerovci“ k nám letos přijeli s tematickým programem „Rockové vánoce“, zahráli starší i nové vánoční písničky, kousky od písničkáře Karla Plíhala nebo skladby domácích i zahraničních interpretů ve vlastních překladech. Avšak ten, kdo přišel, dobře udělal a určitě nelitoval. Poseděl při svíčkách v příjemném prostředí svátečně vyzdobeného vestibulu a trochu si odpočinul v předvánočním shonu. Je hezké tímto

způsobem ocenit práci druhých a sám si užít klidné chvíle se sousedy.

Bohužel se v naší poměrně velké obci najde pouze pár jedinců, kteří obecní akce navštěvují celkem pravidelně. Pak je úsměvné slyšet od ostatních, že se v obci vlastně nic neděje. Tímto tedy děkuji všem zúčastněným a hlavně účinkujícím za vytvoření krásné a pohodové podvečerní atmosféry. **Blanka Vlčková**

BESEDA S PAVLEM HOUDKEM

V sobotu 11. února přijal naše pozvání dopravní expert a majitel autoškoly v Horažďovicích pan Pavel Houdek, aby tak navázal na besedu z loňského roku. Zatímco první setkání, které se uskutečnilo v květnu roku 2016, přilákalo hodně zájemců (cca 35 lidí), letošní zájem už tak veliký nebyl a dorazilo „pouze“ 23 účastníků. Vzhledem k tomu, že pan Houdek má obrovský přehled v oblasti bezpečnosti silničního přehledu a o své znalosti i zkušenosti se vždy rád podělí, je malý zájem naší veřejnosti o tak důležitou oblast poněkud zarážející. Pochybuji, že běžní řidiči mají tak dokonalé znalosti, že nepotřebují získávat nové poznatky a osvěžit si vše, co by měli běžně znát. Účast na těchto akcích je samozřejmě dobrovolná, ale v dnešní době, kdy provoz na silnicích neustále narůstá, je třeba přistupovat k této problematice pokud možno co nejvíce obezřetně a svoje znalosti

se snažit neustále obnovovat a rozšiřovat. Je škoda, že i když obec nabízí tyto semináře (besedy) zdarma, využívá je tak málo lidí, a přitom řidičák má skoro každý. Zřejmě si většina z Vás myslí, že pro svoje ježdění toto nemá zapotřebí, ale opak je pravdou!

Pan Houdek, ač nemocný a pod antibiotiky, opět přinesl spoustu nových informací a díky svým praktickým znalostem vše dokázal vysvětlovat na názorných příkladech. Jeho přednáška byla velice obsáhlá a trvala více než dvě hodiny. Kdo vydržel až do konce, a bylo nás bohužel jenom 13, byl určitě spokojený a nepochybně ten čas tam strávený nebyl prohodován.

V příštím roce, když bude zájem, přijede pan Houdek znovu – ve Svěradicích se mu líbí a má tady spoustu známých a kamarádů.

Václav Dušek

AKCE V OBCI

Tříkrálová sbírka 2017

Ve Svěradicích proběhla Tříkrálová sbírka v sobotu 7. ledna 2017. Tři skupiny koledníků vybraly celkem 12 906 Kč, což je nejvyšší částka vybraná v obci našeho regionu. Všem dárcům děkujeme za projevenou štědrost.

V našem regionu se celkem vybralo 259 425 Kč. Sbírkou se zúčastnilo celkem 67 skupin koledníků. Celková částka byla zaslána na celorepublikové konto, odkud nám bude poměrná část peněz (65 %) opět vrácena. Peníze půjdou na podporu charitní práce v našem regionu. Sbírka pomůže uhradit náklady spojené s poskytováním charitní ošetrovatelsko-pečovatelství služby a bezplatné občanské poradny. Dále budou finanční prostředky věnovány na volnočasové aktivity pro seniory a aktivizační činnosti při Oblastní charitě v Horažďovicích. Prostřednictvím této sbírky bychom rádi podpořili také dětské domovy v Chanovicích a Oselcích. Naším záměrem je také finančně podpořit rodinu malého chlapce z Horažďovic se sluchovou

vadou. Opět chceme rozšířit finanční prostředky krizového fondu na pomoc lidem z Horažďovicka v těžké situaci způsobené přírodními vlivy. Využití prostředků získaných Tříkrálovou sbírkou bude

podrobně popsáno v horažďovicím měsíčníku Obzor.

Dalších 35 % výnosu sbírky bude rozděleno dle tohoto klíče:

- 15 % sbírky je určeno na podporu projektů charit v českobudějovické diecézi. Tyto prostředky rozděluje Diecézní charita České Budějovice (Diecézní charita České Budějovice metodicky vede a řídí všechny charity v českobudějovické diecézi).
- 10 % sbírky je určeno na humanitární pomoc, kterou poskytuje Diecézní charita ČB v českobudějovické diecézi a v zahraničí.
- 5 % sbírky je určeno na humanitární pomoc, kterou poskytuje Charita Česká republika.
- 5 % je režie sbírky.

Bc. Olga Šulcová
koordinátor TS 2017

SPOLKY V OBCI

Dne 9. ledna 2016 proběhla v naší hospodě U Turků výroční valná hromada našeho sboru dobrovolných hasičů. Hodnotil se předešlý rok 2015, diskutovalo se a členové SDH, kteří slavili svá životní jubilea, byli odměněni. Po tomto hodnocení pokračovala volná zábava, během které na harmoniku zahrál a zaspíval pan Jan Podlešák.

SDH Svěradice – ohlédnutí za rokem 2016 a začátek roku 2017

13. února 2016 se v místním kulturním domě uskutečnil ples SDH Svěradice. K tanci a poslechu hrála skupina EMA BAND ze Strakonice.

30. dubna 2016 byla na naší návsi postavena májka. Na její stavbě se

této části přišli na řadu muži, kteří soutěžili jak v útoku, tak ve štafetě. Bohužel nezopakovali umístění ze Slatiny a skončili na 7. místě. Vše proběhlo v pořádku a hlavně bez zranění.

Dolák ml., Tomáš Valach, Lukáš Petřík a Miloš Vít.

Všem těmto družstvům patří velké díky za reprezentování naší obce a těšíme se na tento rok, kdy budeme mít 125. výročí a soutěž proběhne u nás ve Svěradicích, a to 20. května 2017 ve sportovním areálu.

9. července 2016 jsme na našem nohejbalovém hřišti pořádali hasičský den a soutěžili jak děti, tak muži. Do soutěže se přihlásila i jedna dívka – Ivka Smitková – a nevedla si vůbec špatně.

Připravili jsme pro soutěžící pěknou a náročnou dráhu, kde si soutěžící opravdu „máklí“. Nosili plný sud piva, řezali dřevěný hranol, váleli velkou gumu od traktoru a k tomu museli na startu a ke konci závodu vypít každý třetinku piva.

Děti skákaly v pytlích, jezdily po vodní skluzavce, válely pивní sudy, podlézaly provazy a lovilily míčky z napuštěného bazénu. V dětské disciplíně vyhrál Miša Mládek před Ondrou Faustem a Kubou Jiřincem. Samozřejmě jsme měli připraveny ceny pro každé dítě, které soutěžilo.

Mužskou kategorii vyhrál Ondra Prokopius před Lukášem Korbelem a Pavlem Klasem. Cenu získala i jediná dívka Ivka Smitková.

podíleli členové obecního úřadu a členové místního sportovního klubu.

28. května 2016 se v sousedním Velkém Boru konala hasičská soutěž, kde slavili 125. výročí založení svého sboru. Na tuto soutěž odjela jako každoročně naše 3 družstva. Družstvo dětí, družstvo žen a družstvo mužů. Naše děti se umístily na 1. místě před Slatinou. Po dětech se do soutěže zapojily ženy a naše družstvo skončilo na 4. místě. Po

Naše hasičská družstva soutěžila v tomto složení:

Děti: Jarda Korbel ml., Láďa Korbel, Honza Písečný ml., Kristina Kollouchová, Fanda Marc ml. a Kuba Jiřinec.

Ženy: Jindřiška Doláková, Hanka Korbelová, Jana Dvořáková, Martina Glubišová, Jitka Vokatá, Tereza Šmrhová a Jana Fišerová.

Muži: Václav Šilhan ml., Honza Písečný ml., Jakub Vlček, Zdeněk

SPOLKY V OBCI

Myslím, že akce se přítomným divákům, kterých přišlo hodně přes 100, líbila. V této aktivitě bychom samozřejmě chtěli pokračovat i v letošním roce.

Dále byla provedena technická kontrola na naší Avii, kterou si bere na starost Vašek Šilhan ml.

19. listopadu 2016 se na návsi u kapličky svatě Anny stavěl vánoční strom, se kterým jsme také pomáhali.

14. ledna 2017 proběhla výroční valná hromada našeho sboru v místní hospodě U Turků a o týden později, 21. ledna 2017, byl hasičský ples našeho sboru v kulturním domě, kde hrálo trio TŘI CVRČCI.

28. ledna 2017 proběhla zde ve Svěradicích, v salonku hospody U Turků, výroční valná hromada okrsku Velký Bor.

Na závěr bych vám chtěl za SDH Svěradice popřát vše nejlepší do nového roku 2017. **Starosta místního sboru Miroslav Chaloupka**

Činnost Svazu žen Svěradice v roce 2016

O malý příspěvek k loňskému veřejnému dění v naší obci se zasloužil i Český svaz žen Svěradice.

První akcí byl dětský maskarní ples, konaný v polovině března v kulturním domě. Sál byl zaplněný především nejmenšími dětmi v roztomilých maskách. Za pomoci diskotékové hudby s moderátorkou paní Zbiralovou z Blatné se děti vyřádily, jak v tanci, tak i v různých hrách.

Druhou akcí byl dětský den v závěru školního roku na téma „svěradické moře“. Podnětem ke zvolení tohoto tématu bylo dokončení rekonstrukce Mlýnského rybníka. Na pátečním odporledním srazu na Kostelíku se postupně sešlo 22 dětí. Na prvním stanovišti si

děti vyrobily námořnickou či pirátskou čepici. Na ostatních stanovištích zase plnily různé úkoly vztahující se k mořím a rybníkům. Dokonce jsme měli i svého hastrmana a pirátského provozovatele lodí, ve které se děti po zmíněném rybníku povozily. Na závěr se podával „rum“ (černý čaj ve štamprličkách) a opečené párky. Všechno podtrhlo slunné a teplé počasí jako na objednání právě pro tuhle činnost.

V samém závěru roku proběhla v místní hospodě U Turků výroční schůze. Do plzeňské krajské organizace jsme opět poslaly roční členský příspěvek v částce 50 Kč za členku, který od všech vybereme. Je na místě poděkovat všem za práci a sponzorům za finanční nebo materiální pomoc (obci Svěradice, COOP Sušice a ženám z obce).

Jindra Kalabzová, předsedkyně

SPOLKY V OBCI

Myslivecký spolek Svěradice

V našem spolku je 21 členů a 1 host, převážná většina pochází z obcí Svěradice a Slatina. Hospodaříme na pozemcích, které nám pronajímá Honební společenstvo Svěradice, a výměra naší honitby je 1458 hektarů. Skládá se především ze zemědělské půdy, jež činí 1197 ha, lesní půda představuje 252 ha a vodní plocha 9 ha.

V honitbě máme rozmístěno 22 krmelců pro zvěř spárkatou a 58 kusů slanisek, kde se předkládá kamenná sůl. Pro pernatou zvěř máme vybu-

energeticky bohatého jadrného krmiwa. Samozřejmě že zvěři předkládáme jádro, avšak menší množství a pravidelně. Ideální je oves, speciálně vy-

dováno 19 zásypů. V roce 2016 jsme odlovili 14 srnců, 2 srny, 3 srnčata, 5 muflonek, 1 muflonče, 1 kňoura, 6 lončáků, 9 selat a 34 bažantů z umělého chovu.

Měsíce leden a únor by měly být především dobou, kdy se pečuje o zvěř. Při letošní sněhové nadílce a velkých mrazech je třeba častěji přikrmovat. Dbáme na to, aby měla spárkatá zvěř v krmelcích vždy dostatek čerstvého a kvalitního sena. Jistě víme, že záživací trakt přežvýkavců je v lednu již v období „odpočinku“, proto jej nemůžeme zatěžovat velkým množstvím

robené granule, popřípadě obiloviny smíchané s plevami nebo seno rozšrotované s jádrem.

V roce 2016 jsme odlovili 14 srnců, 2 srny, 3 srnčata, 5 muflonek, 1 muflonče, 1 kňoura, 6 lončáků, 9 selat a 34 bažantů z umělého chovu.

Stavy drobné zvěře jsou stále nižší, zajíců ubývá a bažant obecný z přírodní populace je mnohde již vzácností. Nerovnováha mezi predátory a jejich

kořistí je markantnější. Věnujeme proto maximální úsilí snížení stavů alespoň těch predátorů, jejichž lov nám legislativa umožňuje, a to jsou kuna

skalní, kuna lesní, straka obecná, vrána obecná šedá a liška obecná. Jen za měsíc leden jsme odlovili 10 lišek.

Dne 25. března proběhne v naší myslivecké chatě výroční členská schůze, kde zhodnotíme uplynulou sezonu a zavzpomínáme si na lovecké zážitky v loňském roce.

Závěrem chceme poděkovat Vám všem, kteří jste přišli na náš tradiční prosincový myslivecký ples a podpořili tak náš myslivecký spolek. Doufáme, že nám zachováte přízeň i na-

dále, a těšíme se na shledanou na tom příštím.

**Myslivosti zdar!
Zdeněk Soukup, předseda**

ROZHOVOR

Moje dětství byla jedna krásná pohádka

O rozhovoru s paní Marií Smitkovou jsem uvažovala už delší dobu. Netroufala jsem si ji ale „obtěžovat“ vzhledem ke smutným událostem v jejich rodině. Věděla jsem také, že na tom není zdravotně dobře. Přece však jsem se ji nedávno odvážila prostřednictvím syna Vládi oslovit a ona k mé radosti souhlasila.

Když jsme se na domluvenou hodinu sešly, měla už celý stůl obložený písemnostmi, poznámkami, fotografiemi, zamilovanými dopisy a básněmi od manžela Pepy a také dětským památkem z r. 1950. U toho jsme začaly a vzpomínky se jen hrnuly. A protože jeden ze zápisů v památ-

RODIČE SE SESTROU HELENOU

níku byl od slečny Heleny Kruliš Randové, která je součástí dětství malé Marušky, dovolím si ho v úvodu použít.

Praha 1950:

Milá Maruško, na protější stranu jsem ti nalepila lístek z památkem mojí babičky Angely Randové, která byla Polka

a tento lístek dostala v době, kdy byla asi tak stará jako ty. Bylo to v r. 1850. Dávám ti jej proto, abys věděla, jak před sto lety vepisovali do pamětních listků, a pak také, že jsi dobře znala a měla ráda její dceru, moji babičku. Tobě pak přeji, abys zůstala vždy tak hodná a pilná, jak jsem tě znala, a abys dobře pozorovala události, které se kolem tebe dnes jen hrnou. Jsou to často zkušenosti těžké, ale věř, že ti prospějí a utužují tvou dobrou povahu.

Tvoje slečna Helena Kruliš Randová.

■ A nyní už vlastní vyprávění.

Narodila jsem se 8. 9. 1937 v Defurových Lažanech. V roce 1940 se narodil bratr Jiří, v roce 1942 sestra Helena, Fanda je narozený v r. 1946. Tatínek se jmenoval František Faměra, pracoval na Lažanském zámku jako hajný. Maminka pocházela z Oseka u Prachatic, jmenovala se Marie Mrázová. Vyučila se sýrařkou v Netolicích, a když tady v Lažanech chtěli vyrábět Lažanský sýr, hledali někoho z oboru a maminka se sem přihlásila. Tady se potom seznámila s tatínkem. Bydleli jsme v zahradním domku vedle zámku. Mám na toto období mého dětství ty nejkrásnější vzpomínky.

Majitelem zámku a velkostatku byl pan Otto Kruliš Randa. Měli tři dcery. Nejstarší se jmenovala Eva. Ta si později vzala továrníka Šustra, druhá Helena byla dlouho

svobodná a pak se provdala za profesora Jana Šůlu. Ten přednášel na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy a zabýval se výzkumem tuberkulózy. Nejmladší Angela, o které se zmiňovala Helena Průchů, se po r. 1945 provdala do Spojených států amerických.

Moc ráda mě měla babička zámeckých slečen, o níž je zmínka v památkem. Ta na mě pamatovala vždycky nějakým krásným dárkem. Jednou jsem dostala vyba-venou kuchyňku, jednou krásnou panenku, potom kuříček plný oblečků. To jsem se měla a také jsem si toho moc vážila. Slečna Helena si mě zamilovala a všude mě s sebou vodila a já za ní chodila jako ocásek.

Hrabali jsme spolu i listí na zahradě. Jednou mně tam skočil na hlavu páv. Asi jsem si sedla a on to na mou hlavu neměl vysoko. Pořádně jsem se lekla. Jednou přišla slečna Helena celá rozesmátá a volá na mě: „Maruško, víš, kdo přijede? Karlíček, náš Karlíček přijede. A víš, kdo to byl? Malý Karlíček Schwarzenberg. On je vlastně asi v těch letech jako já. Nic víc si z toho nepamatuji, jen, že se to událo.

To víš, tady bývalo panstva, každou chvíli někdo. Pro hosty byl na zahradě krytý kulečník a kuželková dráha. Já všude šmejdila a všechno jsem okukovala. A bylo opravdu na co koukat. Zahrada

ROZHOVOR

byla krásně udržovaná. Staral se o ní zahradník, bratranec mého tatínka, také Faměra. Jeho dcera Zdena, pozdější paní Lepičová, byla moje sestřenka a sestřenice paní Heleny Průchové.

V zahradě byla kašna s vodotryskem. Do pečlivě udržované krásné růžové zahrady se vcházelo přímo ze zámku, nechýběl ani altán. Po celé zahradě se procházeli pávi, v zahradním rybníčku plavaly labutě. Na zámek navazovala rozlehlá zámecká obo- ra. Tatínek jako hajný měl celou oboru na starost a já jsem s ním často a ráda chodila. Nosil myslivecký klobouk a na něm štětka. V oboře bylo mnoho daňčí a srnčí zvěře a já jsem ji tatínkovi pomáhala přikrmovat. Bylo tam moc krásně. Ty pocity se mi vybavují, když listuji mým dětským památkem a zastavím se u zápisu, který mi napsal profesor Jan Šůla: „Nevěř vše, co z pera vyjde, k přírodě však nakloň sluch. V knihách mluví jenom lidé, v přírodě však mluví Bůh.“

K zámku patřil velkostatek. Bylo tam několik dvorů. V jednom byl kravín a koňské stáje, ve druhém vepřín, ve třetím vše, co k hospodářství patřilo. Pracovalo tam poměrně dost lidí, deputátníků, kteří tam také bydleli, například Machů, Šmídů nebo Weindlů. Každá rodina měla děti. Já kamarádila se všemi. Ráda bych se s některými ještě viděla.

■ To bys musela do Pošty pro tebe.

Zkrátka, měli se tam všichni dobře a já jako dítě jsem nevěděla ještě nic o starostech dospělých.

■ To jsi byla jako v pohádce.

No, to jsem říkala vždycky našim dětem, když se dívali na pohádku z nějakého zámku, takhle to bylo také v Lažanech. Na konci války v roce 1945 mi bylo 8 let. Přijela americká armáda. Pamatuji se, že s nimi byl nějaký pan Kusý z Duchcova,

prostřednictvím něhož se naši dorozumívali. U nás v zahradním domku spali také dva vojáci. Vzpomínám si, že mě tenkrát bolel zub a tatínek mě vedl k jejich vojenskému doktorovi. Víím, že mě posadili na stoličku,

SVATEBNÍ FOTOGRAFIE

že jsem se tam krčila a křičela: „Nicht trhat, nicht trhat.“ Asi mě poslechli, protože netrhal, ale strach jsem měla velký.

Právě v tomto roce 1945 se v levém křídle zámku uvolnily nějaké prostory pro zaměstnance. My už jsme byly tenkrát tři děti, a tak jsme se také stěhovaly do zámku. Měly jsme pro sebe velkou kuchyň, ložnici, dětský pokoj a koupelnu se splachovacím záchodem. Později nám uvolnili ještě jednu místnost na dětský pokoj. Ten jsme dostaly už zařízený nábytkem. Pořád vidím ty krásně zdobené látky na postelích. V pokojíku zůstala i část zámecké knihovny. Zkrátka nikdy na tyto doby nezapomenu.

Bohužel každá pohádka má svůj konec, a tak i ta naše. Přišla pohnutá padesátá léta, zámek s velkostatkem byl zkonfiskován a my jsme se museli odstěhovat na Ovčín. To byla obytná a hospodářská stavení také pro zaměstnance velkostatku. Německá rodina Weindlů odešla pracovat

na statek do Horažďovic. (Ve Svěradicích pracovali na statku u Polánků, např. Playerů. Byly to německé rodiny ze Sudet, které tady po válce zůstaly.) Na Ovčíně nebyla elektrika, voda se nosila z dolíčky až od Česánků a dřevěný záchod byl za domem. Bylo to tam pro nás velmi stísněné. Bydlela tam v malé komůrce také tatínkova maminka. Z pohádky jsme se ocitli v kruté realitě. Ještěže to místo na Ovčíně zabrala traktorová stanice a nás po dlouhém hledání nastěhovali do Chanovic k paní učitelce Rážové, která byla ve výslužbě.

Byla to přízemní chalupa na rohu, kde se v současné době odbočuje z hlavní silnice do Haasu. Asi tenkrát chtěli paní učitelku také potrestat, protože ona měla dvě dcery, obě byly jeptišky, a ty byly jako ostatní řeholnice deportovány až na polské hranice. Byla tam sama, tak nás k ní nacpali.

Asi v roce 1955 si tatínek půjčil peníze od sourozenců a koupil v Chanovicích chalupu. Tatínek potom jezdil jako řidič u správy silnic a nakonec dělal hlídače v Armastavu. Maminka pracovala v JZD.

■ Ještě se vrať ke tvým školním létům.

Do obecné školy jsem chodila v Lažanech, kde nás učil pan řidič Šmrha, a měšťanka byla v Chanovicích. Ráda vzpomínám na paní učitelku Šmatovou. Čekala jsem až na odpolední autobus, měla jsem dost času, a tak si mě paní učitelka brávala k pianu a zkoušela se mnou nacvičovat tanečky, které pak učila ostatní žáky. Pak jsme je předváděli na besídkách. Tuhle zkušenost a zálibu jsem potom využila, když jsem nacvičovala tanečky s dětmi v mateřské školce. Ale to už předbýváme. Měšťanku jsme končili závěrečnou zkouškou před komisí. Vytahovali jsme si otázky z jednotlivých předmětů. Já jsem se učila dobře, takže jsem měla vyznamenání. Psali jsme

ROZHOVOR

i závěrečnou slohovou práci a ty nejlepší se potom četly v obecním rozhlase. Také jsem ji potom v rozhlase slyšela.

Chtěla jsem tenkrát jít studovat na učitelku mateřské školy, ale nepodařilo se mi to. Zasedla komise, která rozhodovala o doporučení. Mně přihlášku zamítli kvůli jednomu „chytrolínovi“, ani ho nechci jmenovat, který komisi sdělil, že nemohu jít studovat, protože můj tatínek kolaboval s pány. Ono to totiž bylo tak. Když měl v padesátých letech pan Otto Kruliš Randa soud, byl k němu přizvaný i tatínek jako svědek. A tatínek tam řekl, že nemůže proti obviněnému říci nic špatného, že se u něho všichni deputátníci měli dobře a že vždy o vánocích a velikonocích všechny včetně dětí svolal na hostinu a dostávali ještě dárky a že mluví pravdu. To se samozřejmě nezavděčil, bylo to ve spisu, a když se to hodilo, tak se spis použil. Takže jít studovat bylo nemožné.

Tak tatínkův kamarád, elektrikář, mu poradil, aby mě dal vyučit elektromechanik-

milka Šmatů. Pepu poslalo JZD do agronomické školy do Jindřichova Hradce, takže několikrát jsme jeli společně i vlakem. To víš, mladost, radost. Těšili jsme se na sebe a nepřipouštěli si žádné velké starosti.

■ A jak to bylo po vyučení?

Po vyučení v roce 1954 jsem dostala umístěnkou do Energetických závodů v Českých Budějovicích. Bydlela jsem u příbuzných. Tam jsem měla zůstat tři roky, ale díky panu Šmatovi z Chanovic jsem mohla pracovat ve strakonické Zbrojovce, kde jsem převážně převijela elektrické motory. Už to bylo blíž k domovu a všechno snadnější. Na zastávku do Boru jsme jezdili autobusem a odtud do Strakonice vlakem. Jezdil třeba Karel Brouček a mnoho dalších.

■ A kde jste se s Pepou vlastně seznámili?

Tady ve Svěradicích. Jednou jsme se v Chanovicích s partou domlouvali, kam by se dalo jít tancovat, a Jirka Ladmanů říkal,

Chodili jsme spolu tři roky. Svatbu jsme měli 28. dubna 1956. Nejprve v kostele sv. Bartoloměje a pak na radnici v Plzni. Hostina byla v Měšťanské besedě. Musím říci, že tady u Smitků na mě byli moc hodní. Měla jsem jen nejnětější výbavu. Nikdo mně nic nevyčítal, byla jsem jejich Maruška. Nejvíce mě měla ráda babička. To nebyla babička, to byla ta nejhodnější maminka. Cítila jsem se tady opravdu jako doma.

Bydlel tady ještě Pepův bratr Jarka. Ten byl také moc hodný, pracoval ve Škodovce a bydlel tam nejprve na ubytovně, později tam měl svůj byt. Naše kluky měl moc rád a oni jeho také. Zemřel poměrně mladý, v 67 letech.

Za rok po svatbě se narodil Vláďa, za čtyři roky Ivo a za další čtyři roky Pepiček. Měli jsme vybrané jméno Románek, ale v porodnici jsme se domluvili s Hanou Hůlkou ze Slatiny, která měla manžela také Pepíka, že se oba kluci budou jmenovat Pepičkové. Můj Pepa byl překvapený, ale pak byl asi rád.

Brzy po narození Vládi, to Pepa dělal agronoma v JZD, se přihodila první velká starost. Tenkrát svázeli v JZD seno, pospíchali, protože se hnala bouřka. Chytlo je to u mostu za vsí. Byla velká průtrž mračen, velký vítr, všichni promokli, i když se snažili schovat po most. Pepa potom dostal velké horečky. Když už jsme nevěděli, co s ním, odvezli jsme ho k doktoru Goldovi. Ten ho poslal na rentgen a pak musel ihned do strakonické nemocnice. Jeli jsme domů a já jsem telefonovala Frantíkovi Pavlovských. Ten nás do Strakonice odvezl. Mluvil tam s primářem Hloucalem. Hned mu udělali punkci plic a odebrali mu skoro dva litry vody. Proto nemohl dýchat. Když ho dali na pokoj, seděla jsem u něj a hladila mu ruku. On se najednou zvedl, nadechl se a padl zpátky jako mrtvý. Já jsem začala křičet, přiběhli sestry a doktor a oživovali ho. Potom jsem slyšela, jak se Frantík

že je něco ve Svěradicích. Tak kluci došli pro motorky a jeli jsme. Dívali jsme se za okny U Turků. Hrlo se tam a vypadalo to, že tam pořádá něco traktorová stanice. Najednou přišel Karel Klokánů a Milouš Hlaváčů z Lažan (dělali tady v traktorce) a hned: „Holky, pojdte dovnitř, copak tady budete koukat.“ Tak jsme šly do sálu a sedly si k nim. Rozhlížíme se a já tam vidím takového moc hezkého kluka. Začali hrát a on přišel pro mou kamarádku Milku Šmatů. Jako druhou písničku hráli La Palomu, on přišel pro mě, zpíval mně ji španělsky a už mě nepustil.

Pepu poslalo JZD do agronomické školy do Jindřichova Hradce, takže několikrát jsme jeli společně i vlakem. To víš, mladost, radost. Těšili jsme se na sebe a nepřipouštěli si žádné velké starosti.

kou do plzeňské Škodovky. Tam jsem byla na internátě. Domů jsem mohla jet jenom jednou za tři týdny. Měli jsme tam dobrou partu ve třídě. Ještě se pořád scházíme. To už jsme si s Pepou psali, byli jsme do sebe moc zamilováni, takže to byla doba, ty tři týdny. Pak jsme se sešli někde u muziky. Problém byl, že náš tatínek byl moc přísný a já musela hlásit, kam jdu, s kým a v kolik hodin přijdu. Štěstí bylo, že jsem měla dobrého souseda Jirku Chlandů a ten mně vždycky kryl záda. Spolu jsme odešli, spolu přišli. Stejně tak mně „pomáhala“

ROZHOVOR

ptá pana primáře, jak to vypadá, a on řekl: „Heleďte, do tří dnů. Bud', anebo.“ Víš, jak mně bylo.

Tehdy byl telefon jenom U Turků. Byla jsem v kuchyni, myji nádobí a najednou vidím, jak k nám jde paní Turková. Co mě mohlo napadnout? Jen to, že je konec. Jak otevřela dveře, tak jsem se jí tady složila. Museli mě křísit. Ona se šla jen něco zeptat našeho dědy. Pepa byl v nemocnici ještě dlouho, potom už na plicním oddělení. Volali jsme do Prahy Heleně Šulové (rozené Kruliš Řandové), jejíž manžel byl profesorem na lékařské fakultě a byl to odborník na nemoci plicní. Ten se pak spojil se Strakonice a společně konzultovali další léčbu. Díky tomu se z té nemoci Pepa nakonec dostal.

Srdce neměl v pořádku už od mládí, nebyl proto ani na vojně. To byla moje první těžká životní zkouška. To víš, Pepa byl moc aktivní. V JZD se dělalo „od nevidím do nevidím“, jeho záliba v místním fotbale ho stála jako ostatní také mnoho času. V roce 1953 pomáhal založit FK Sokol a byl jeho prvním předsedou. Když jsem chtěla, aby ho kluci viděli, vzala jsem kočár a jela na hřiště.

Potom v důchodu se mohl více věnovat svému koníčku, historii. Studoval knihy a archivy, sepisoval publikace o obcích a rodech, jezdil na akce, které s jeho zálibou souvisely. Potom se mi to snažil vynahradiť třeba společnými výlety nebo dovolenými.

■ A což jak jsme chodili na ty krásné svěradické bály, tam jste se s partou vyřádili, vid'?

To máš pravdu. To byly časy. Bylo to asi v osmdesátých letech, když tady hrál Gustav Brom a další známé kapely. Zpívala s nimi třeba Judita Čeřovská, Karel Hála, Jaromír Majer, Josef Zíma, ani už si to člověk všechno nepamatuje. Většinou je sem „dohazovala“, po dohodě s mým mužem,

paní Jarka Kočová, která pracovala v Praze v nějaké kulturní agentuře a tady měla koupěnou chalupu Štodlů. Její druhý manžel, pan Niederle, byl s panem Strihavkou (v chalupě u Vodrů) také muzikant a několikrát tady také hráli. A jaké jsme měly krásné dlouhé večerní róby. Bylo to nádherné. Všichni se výborně bavili, pořád se tancovalo a také popíjelo. Naše parta měla

poloviční úvazek. Jestli bych mohla jít. Tak jsem řekla, že bych to zkusila. Nastoupila jsem po Jarce Krůtů, která přešla do Velkého Boru. O malého Vláďu jsme se střídali s babičkou. Ta krmila v drůbežárně.

Ve školce jsem byla od roku 1958 až do důchodu. Všichni ve školce i škole jsme spolu velmi dobře vycházeli. Ať to byli Kašů, Kadleců, Stošků, kuchařka paní Ve-

MARUŠKA S BABIČKOU, MAMINKOU A SOUROZENCI HELENKOU A JIRKOU

vždy zamluvený ten nejdelší stůl. Sedávali s námi Forejtů, Marků, Červených, Kopáčků, Štěchů, Kandrů, Petschů, Playerů, Stošků, Kašů, Krůtů, Klečků, Kozů. Možná, že jsem na někoho zapoměla. Byli jsme ještě mladí, a proto to bylo krásné. V důchodu jsme se potom s některými z naší party scházeli každou středu večer v hospodě. Náš Vláďa vždycky říkal: „Pionýři jdou.“

■ Ještě jsi neřekla, jak jsi se dostala do mateřské školy?

To bylo v době, kdy jsem byla na mateřské s Vláďou. Chodila jsem pomáhat našemu dědovi krmít do statku jalovinu, pak jsem tam zůstala s paní Lejcarovou sama. Ta na mě byla moc hodná. Pak za nějaký čas přišel tajemník Talůžek, že by potřebovali do mateřské školy pěstounku na

selá, Anča Hokrů, Maruška Opalecká, školnice paní Švecová, Ota Štěchová a další. Nejdéle jsem ve školce pracovala s ředitelkou paní Koblihovou. Byla jedna výjimka, a to byla paní Máčová, ta dělala ředitelku školy po mém nástupu. Oznámila na odbor školství, že jsem nechala pokřtít Pepička. Přijel na mě z odboru školství soudruh Topinka a vyšetřoval, proč jsem to udělala. Na druhé straně mi paní Máčová svým jednáním pomohla k budoucímu přátelství s velkoborským farářem P. Karlem Flosmannem. Když měl pan farář mít ve škole náboženství, nechávala paní Máčová úmyslně vyhasnout ve třídě kamna.

Jezdil sem z Chanovic. Jednou v zimě jsem otevřela dveře ze školky a viděla jsem pana faráře, jak na chodbě skoro drkotá zuby. Povídám mu: „Pane faráři, pojdte se

ROZHOVOR

ohřát, tady je teplo, děti spí.“ Tak se takhle kolikrát u kamen hřál, povídali jsme si, než mu přišly děti. Vždycky říkal: „Paní Smitková, vy jste můj anděl strážný.“ Pak k nám často jezdil za Pepou. O pouti jsme ho brávali na oběd. Pepa se od něj učil číst švabach, aby mohl čerpat ze starých knih. Dobře jsme znali i jeho sestru, která bydlela v Německu.

Práce ve školce s dětmi mě bavila, byla jsem tam spokojená. Když teď vidím, jak z těch malých prcků vyrostli rodiče další generace, nemohu tomu uvěřit, že je to už tak dávno. Ale je to běh života.

Práce ve školce s dětmi mě bavila, byla jsem tam spokojená. Když teď vidím, jak z těch malých prcků vyrostli rodiče další generace, nemohu tomu uvěřit, že je to už tak dávno. Ale je to běh života.

■ A ještě mi řekni něco o dětech.

Vláďa vystudoval střední lesnickou školu v Písku. Pepa stavební průmyslovku a Ivo se šel učit elektrikářem pro JZD. Vláďa i Pepík měli potíže s přijetím do školy, protože Pepa nesouhlasil se vstupem sovětských vojsk a neodvolal to. Musel odejít ze Svěradic z funkce předsedy, ale díky panu Podlešákovi mohl zůstat na Velkém Boru jako vedoucí přidružené výroby. Vláďa se vyučil v lesnickém učilišti na Modravě, protože na střední lesnické vyžadovali praxi. Stejně ho do písecké lesnické školy nevzali. Ředitel řekl, že ho vzít nemůžou kvůli posudku na otce. Tak šel Vláďa pracovat jako dělník do školního polesí a za rok ho jako dělníka konečně přijali. Mám 7 vnoučat, z toho je 5 děvčat a 2 kluci. Vláďa má dceru Danulku, Ivo Šárku, Alenku a Ivanku. Pepík Michalku, Pepču a Deniska. Šárka už má také malého Deniska

a Michalka holčičku Nelinku, takže jsem i dvojnásobná prababička.

Jedno z dalších ošklivých období mého života bylo, když jsem marodila se slinivkou. Začalo to po oslavě Josefa v roce 1987. To víš, dělala jsem chuťovky, většinou s majonézou, všechno jsem musela ochutnat. Druhý den mi bylo tak zle, že jsem jen zvracela a seděla na záchodě. Pepa říkal v kanceláři, že už neví co se mnou. Přijel sem Jarda Cikán, a když mě viděl, hned řekl: „Obleč se a jedeme.“ V nemocnici v Horažďovicích mně nabrali krev a zjistili, že je to těžký zánět slinivky. Pak následovaly jen kapačky a pak po dlouhé době nej-

přísnější dieta. V nemocnici jsem si pobyla od 20. března a ž do konce srpna. Nikomu bych to nepřála.

Čtyři zatím nejhorší období mého života na mě ale ještě čekala. Poprvé, když Pepa 14. července v roce 2005 náhle zemřel. Bylo mu necelých 71 let. Všechno se rázem zhroutilo. Nedovedla jsem si představit, jak se s tím vyrovnám a jak budu moci dál žít. Všude jsem ho viděla. Tady nahoře v patře v jeho pracovně, kde často dlouho do noci seděl a buď studoval, nebo psal. Kolika obcím a rodům sepsal jejich historii, a když chtěl začít psát historii rodu Smitků, musel odejít. Zkrátka bylo to moc těžké a asi to prožívá každá žena, která svého muže po celý život měla ráda. A to ještě nemělo být všechno.

Když milosrdný čas živou ránu trochu zhojil a našla jsem spřízněnou duši v mém dobrém příteli Jardovi, následovala smrt mých snach: Aleny 12. 2. 2012 a Zdeny

30. 9. 2012. Člověk vydrží hodně, pokud se to týká jeho osoby. Když se ale něco zlého stane jeho dětem nebo v jejich rodině, je to pro mámu ještě mnohem horší. Jsem ráda, že si oba kluci našli zase partnerky, protože samotnému člověku je opravdu těžko.

Já jsem vděčná za to, že jsem poznala Jardu. Měli jsme stejný osud. Oběma nám zemřeli životní partneři. Jarda měl těžce nemocnou dceru. Ta brzo po našem seznámení zemřela. V té těžké chvíli jsem pro něj byla oporou. On pak byl pro mě velkou oporou po celou dobu, co jsme se znali. Se vším mně doma pomohl, obstaral, co bylo třeba kolem chalupy, vozil mě do kostela, jezdila jsem s ním na zkoušky i vystoupení jeho pěveckého sboru. Byl moc hodný. Respektoval i to, že jsem často na mého Pepu vzpomínala. Naši kluci ho měli také moc rádi. Bohužel dne 19. 10. 2016 také náhle zemřel. Zůstala jsem tady zase sama, jen se svými vzpomínkami.

Oběma mým „klukům“ tady každý den rozsvěcují svíčku a pořád s nimi mluvím. Možná že mě lidi ze vsi odsuzovali za to, že tady se mnou Jarda žil, ale žádný dopředu neví, jak by se zachoval, kdyby něco podobného prožil. Ještěže má člověk ty děti. Moc dobře se o mě starají, všechno, co potřebuji, mi udělají a máme se rádi.

■ Maruš, moc ti děkuji, že jsi se s námi podělila o svoje životní vzpomínky. Snad už ti osud dopřeje trochu klidu, aby ses mohla zotavit ze všech trápení, kterých je na jeden lidský život docela dost. Věř tomu, že to, co se událo, mělo nějaký smysl, ale dozvíme se to až na věčnosti. K tvému letošnímu kulatému výročí narození ti všichni přejeme více pevnějšího zdraví, a aby tě měli všichni tvoji blízcí moc a moc rádi.

Marie Šulcová

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Co nového ve školce?

Kromě již tradičních akcí, jako jsou kulturní a vzdělávací nabídky, vystoupení pro rodiče anebo širší veřejnost nebo tvořivé dílny s rodiči, nás také každé 3 týdny navštěvuje logopedka ze Strakonic a rodičům s dětmi nabízí pomoc v oblasti vývoje řeči.

Ve starém roce se nám podařilo zakoupit 10 nových lehátek s již nepromokavou úpravou odpovídající nárokům hygieny a 20 krepových povlečení. Děti přibylo, a proto i ve školní jídelně jsme byli nuceni obstarat vybavení ke stravování všech dětí. Zde, u školního stravování, bych se možná krátce zastavila.

Nástup do mateřské školy je velkou událostí každého dítěte a s jidlem to hodně souvisí. Každý rodič chce pro své dítě najít tu nejlepší školku. Samozřejmě by měl být zdravý, příjemný, usměvavý kolektiv, otevřenost, vstřícnost, lidskost ve všech směrech a dobrá spolupráce s rodiči. Někdy těžký úkol a při nespolečnosti rodiče velmi nesnadný. Děti se snažíme vést k samostatnosti ve všech oblastech, to znamená v oblasti hygieny, stolování, sebeobsluhy a při výchovně-vzdělávacích programech. Tím chci říci, že velmi často se setkávám s tím, že maminky jsou zvyklé za děti všechno dělat, všude je odvést a všude za ně říct, co potřebují. Přestože dítě stojí vedle nich, nedostane prostor promluvit. Možná proto se dnešní děti na základní škole neumějí souvisle vyjádřit. Naše práce tím tak trochu trpí.

Řekla bych, že oblast školního stravování v předškolním zařízení je velice hlídána, přísná a na dobré cestě. Sestavit jídelníček tak, aby vyhovoval všem, je nemožné. Snažíme se, a snad se nám to také daří, aby byl jídelníček vždy vyvážený, pestrý, podle národních norem stravování a při každé kontrole jsme obstáli na výbornou. Za to patří díky paní kuchařce a vedoucí školní jídelny.

Dětem jsou podávána zdravá, zeleninová jídla a mají rozmanitý pitný režim. Děti je nabídnuta i pohanka, kuskus, bulgur či luštěniny. Má-li školka dát dětem do života to nejlepší, určitě to je i zdravá strava. Samo-

zřejmě ne všichni doma vaří jen zdravě, a tak určitě nevdají v jídelničce smetanová omáčka s knedlíkem, kterou mají děti rádi. Když se ale zeptáme dětí, které jídlo mají nejraději, řeknou hranolky, párek, pizzu, to, co je jim nejvíce nabízeno.

Velikou změnou ve všech školních zařízeních je zařazení dětí s nějakým postižením do běžných tříd. Žádné takové dítě v naší školce prozatím nemáme. Samozřejmě se to může změnit, a proto od 1. 9. 2017 se zapojíme do projektu Šablony pro MŠ, kde se pedagogové budou vzdělávat na toto téma a čerpat dotace ku prospěchu dětí. Od září 2017 je také povinný předškolní ročník. To znamená, že zřizovatel musí určit spádové

oblasti mateřské školy a zajistit místo pro děti, které se budou vzdělávat povinně. Rodiče ale stejně budou mít možnost si školu vybrat.

Od školního roku 2020 bude platit povinnost přijímat dvouleté děti. Pokud není naplněna kapacita, tak tyto děti již několik let přijímáme a podotýkám, že s nimi máme dobré zkušenosti. Někdy mám pocit, že větší problém s adaptací dítěte na začátku školního roku mají spíše rodiče než samotné dítě.

Změnil se i termín přijímacího řízení, takže zápis do mateřské školy bude od 2. do 16. května 2017.

Od 1. března 2017 po dobu deseti týdnů budeme opět jezdit na plavání do Horažďovic.

Každý rok oslovuji firmy s žádostí o sponzorský dar, bohužel v tomto směru jsou vesnické školky tak trochu v nevýhodě a opomíjené. Chtěla bych proto touto cestou poděkovat rodičům Anežky Vításkové za finanční sponzorský dar. Dětem jsme zakoupili pojízdnou skříňku na výtvarné potřeby a novou žíněnku do tělocvičny.

**Za kolektiv MŠ Svěradice
Naďa Klasová, ředitelka**

OSOBNOSTI

Richard Štorch – český Buffalo Bill

V měsíci únoru letošního roku uběhlo 140 let od narození českého cestovatele, sběratele, výborného fotografa a lovce Richarda Štorcha. V květnu si pak připomeneme 90 let od jeho úmrtí.

Richard Štorch se narodil 24. února 1877 v Horažďovicích do rodiny berního úředníka. Na počátku jeho školní docházky se rodina Štorchových přestěhovala do Třeboně a poté do Prahy. Zde mladý Richard dokončil obchodní školu a nastoupil do svého prvního zaměstnání jako úředník Všeobecné nemocnice.

V roce 1896 se Štorch seznámil s o dva roky starším Bedřichem Machulkou, který ho získal pro své

cestovatelské plány. Bedřich vystudoval gymnázium v Praze a od dětství se velmi zajímal o přírodovědné knihy a cestopisy. Později pilně navštěvoval přednášky známých cestovatelů – E. Holuba, Steckera, J. Kořenského, ale nejvíce obdivoval cestovatele a fotografa E. S. Vráře a toužil se stát jako on výzkumným cestovatelem.

Po dvou letech příprav se roku 1898 oba mladíci vypravili na svoji první cestu do Afriky. Dne 1. prosince dopluli parníkem do Tripolisu, odkud se chtěli vydávat na své výpravy do neprobádaného nitra Afriky. V té době patřil Tripolis k Osmanské (turecké) říši a byl střediskem vilájetu (provincie). Bylo to velmi živé město s rozsáhlým tržištěm a malým, ale rušným přístavem, kde kvetl obchod a řemesla. Štorchovi a Machulkovi zde ale štěstí moc nepřálo, protože jim turecké úřady několikrát cestu do nitra Afriky nepovolily. Mladí cestovatelé se i přesto rozhodli v Africe vytrvat, ale jejich finanční hotovost byla mizivá. Aby se uživil a získali nějaké prostředky navíc, založili si společně obchod s živými a preparovanými zvířaty. Tento obchod jim poskytoval dobré živobytí, a tak se Štorch vrátil zpět do Prahy, aby zde zajistil potřebné obchodní kontakty a nezbytnosti pro lov, cestování a také fotografování. V Praze navázal kontakty nejen s obchodníky s přírodninami, ale i se zoologickou zahradou a také s odbornými institucemi, jako bylo např. Museum Království Českého v Praze, pozdější Národní muzeum.

Do Tripolisu se Štorch vrátil v březnu 1901 a společně s Machulkou pokračovali v obchodě. Velkou vášní se oběma stalo fotografování, které bylo také důležitou součástí jejich obchodní činnosti. Zejména Štorch fotografování zcela propadl a jeho rozsah fotografických témat byl od přírodních scénérií, zachycení loveckých zážitků, života domorodých etnik až po ateliérové snímky aktů.

Machulka se v roce 1902 vydal sám na cesty z Tripolisu do Marseille, přes Egypt, Somálsko, Keňu a Seychely na Madagaskar. Společně pak v letech 1904–1905 podnikli dlouhou a velmi dobrodružnou cestu přes Indii, Irák, jižní Persii, Sýrii a Palestinu do Port Saidu a Káhiry. Oba se postupně vypracovali na známé a uznávané znalce africké přírody, domorodého obyvatelstva a lovce zvěře. Obchod se zvířaty pak vyměnili za pořádání loveckých výprav – safari, které dva roky podnikali společně a pak se rozhodli jít každý svojí cestou.

Vládní pověřenec Rudolf Slatin paša, původem z Vídně, jim opatroval bohaté zákazníky na safari, a tak měl Štorch čest provázet hned několik příslušníků bankéřské rodiny Rotschildů a dalších významných boháčů. Při těchto nejen loveckých, ale i vědeckých výpravách si vysloužil lichotivou přezdívku „český Buffalo Bill“. S legendárním lovcem a zvědem časů amerického Divokého západu měl společné jen skvělé stopařské schopnosti a přesnou mušku. Štorch se ale nikdy nepodílel na bezohledném vybíjení divoké zvěře, naopak, dbal na dodržování ochranných regulí, která zaváděla počátkem 20. století britská koloniální správa. Též nezištně obohacoval pražská muzea (Národní a Náprstkovo) vzácnými exponáty.

První světovou válku strávil pootavský rodák v Praze, kde pořádal přednášky o Africe, a aby nemusel jako Machulka narukovat do armády, vydával se za egyptského občana. Nástupu na frontu se nakonec vyhnul, ale byl pronásledován policií a strávil nějakou dobu ve vězení.

V roce 1926 se nechal zlákat k uspořádání výpravy na velbloudech pro dva lovce z Paříže, a to z Chartúmu k řece Dinder, ale chabé zdraví ho donutilo předčasně výpravu ukončit a vrátit se zpět do Prahy.

V roce 1927 se ještě pokusil zorganizovat safari pro barona Rotschilda, ale po příjezdu do Chartúmu onemocněl a po pobytu v chartúmské a káhirské nemocnici se těžce nemocen vrátil vlakem zpět do Prahy, kde 22. května zemřel. Bylo mu pouhých 50 let.

Štorch nebyl jen lovcem zvěře, ale i sběratelem přírodnin a antropologických a etnografických památek, z nichž mnohé věnoval pražským muzeím, zejména Náprstkovo muzeu. Je škoda, že rukopis jeho velké cestopisu o Africe se ztratil.

Bedřich Machulka přežil svého druha o 27 let a napsal objemnou knihu „V Africe na stezkách zvěře“, která vyšla v Praze krátce po autorově smrti. Jejimi stránkami prostupuje i životní příběh českého Buffalo Billa. Své sbírky též věnoval Náprstkovo muzeu.

Václav Strolený

POZVÁNKA NA NEJBLIŽŠÍ AKCE

Staročeský masopustní průvod

V sobotu 25. února nastává masopustní doba a po roce opět projde naší obcí průvod masek, který jako vždy povede ženich s nevěstou. Přesně ve 13.30 hodin vyjdou od zadního vchodu kulturního domu muzikanti a za nimi dlouhý průvod masek, který bývá v posledních letech více než padesátiletý. Zveme všechny bez rozdílu věku k účasti a překonejme tak společně rekord z roku 2015, kdy průvod čítal 61 účastníků!

SPORTOVNÍ PLES

V sobotu 4. března se bude konat tradiční sportovní ples, který pořádá místní fotbalový klub.

Začátek bude ve 20:00 hodin.

Stejně jako v posledních letech tak i letos bude hrát oblíbená kapela Melodion.

OSLAVA MDŽ

Zveme všechny slečny, dámy, maminky, babičky i s pánským doprovodem na oslavu Mezinárodního dne žen, která se bude konat v sobotu 11. března od 18:00 hodin ve vestibulu kulturního domu.

Pro všechny ženy bude připraveno malé pohoštění, květiny i malé překvapení.

K tanci a poslechu bude hrát Honza Vondrášek.

DĚTSKÝ MAŠKARNÍ BÁL

Dětský maškarní bál se letos v důsledku kolize termínů s Chanovicemi bude konat v neděli 19. března od 14:00 hodin. Hudbu, moderování a spoustu soutěží zajistí p. Karel Zbiral z Blatné.

Pořádá Svaz žen Svěradice.

INFORMACE Z OBCE / OBECNÍHO ÚŘADU

OÚ – NOVÉ VCHODOVÉ DVEŘE

Vzhledem k tomu, že současné hliníkové dveře do budovy Obecního úřadu jsou už hodně zastaralé a nesplňují současné bezpečnostní podmínky, bylo rozhodnuto, že se pořídí dveře nové. Byly osloveny tři firmy, které předloží svoji cenovou nabídku a na jejím základě bude vybrána ta pro obec nejvýhodnější. Předpokládáme, že případná výměna by pak proběhla v prvním pololetí letošního roku.

SVOZY KOMUNÁLNÍHO ODPADU

Svoz komunálního i tříděného odpadu bude pro naši obec zajišťovat firma Odpady Bohemia, s. r. o., která vznikla v říjnu loňského roku převodem podílu společnosti Becker Bohemia, s. r. o., na společnost

Marius Pedersen, a. s. Nově vzniklá firma převzala veškeré obchodní a dodavatelské smlouvy a ty budou plněny dle sjednaných podmínek. Ředitelem společnosti Odpady Bohemia je pan Mgr. Pavel Thurnwald, obchodním náměstkem se stal bývalý ředitel Becker Bohemia Ing. Pavel Zeman.

SVOZY PLASTU A PAPÍRU

Zde se nic nemění, plasty budou sváženy vždy ve středu v sudých týdnech a papír pak pravidelně ve druhém a čtvrtém týdnu v měsíci, konkrétně ve čtvrtek.

SVOZY SKLA

Na vývoz skla jsou opět pevně dané termíny a svozy se provádějí na základě naší objednávky. Pro informaci uvádíme termíny, na které je možné odvozy objednat, jedná se o středy: 25.1., 22.2., 22.3., 19.4., 17.5., 14.6., 12.7., 9.8., 6.9., 4.10., 1.11., 29.11. a 27.12.

POPLATEK ZA SVOZ ODPADU

Poplatek za svoz komunálního odpadu zůstává i pro rok 2017 stejný jako v loňském roce, to znamená 400 Kč za osobu. Jeho splatnost je nejpozději do 30. dubna. Tímto žádáme spoluobčany o dodržení tohoto termínu. Nové známky jsou od začátku roku k dispozici na obecním úřadě, kde si je můžete kdykoliv během úředních hodin vyzvednout. Na popelnících by měly být známky vylepené od 1. února, ale svozová firma jeden měsíc ještě toleruje, a tak do 28. 2. bude popelnice vyvážet. Od 1. března již každá nádoba na komunální odpad musí být opatřena známkou platnou pro rok 2017! Poslední termín, kdy budou vyprázdněny popelnice bez platné známky, bude v pondělí 27. února.

POPLATKY ZA PSY

V platnosti zůstává sazba jako v minulých letech, tj. 100 Kč za jednoho psa a 150 Kč za každého dalšího. Splatnost tohoto poplatku je do 31. března!

REKONSTRUKCE KUCHYNĚ A WC

V pondělí 20. března začne v hospodě U Turků plánovaná rekonstrukce kuchyně a sociálních zařízení. Tato již delší dobu připravovaná akce bude z části financovaná z Programu stabilizace a obnovy venkova Plzeňského kraje a z části z vlastního rozpočtu obce. Samotnou realizaci akce zajistí po stavební stránce firma Milan Stejskal Čechelovice a instalátérské práce pak provede Jiří Macháček Svěradice.

V kuchyni se provedou úpravy dle požadavků Krajské hygienické stanice, územní pracoviště Klatovy, tak, aby splňovala normy Evropské unie. Rekonstrukce sociálního zařízení se bude hlavně týkat pánského WC, které se celé zmodernizuje a položí se nové obklady a dlažba. Na dámském WC se uskuteční pouze drobné úpravy, protože tam už rekonstrukce před několika lety proběhla. **Upozorňujeme občany, že po dobu těchto prací bude hospoda uzavřena** – přesný rozsah uzavření bude včas oznámen.

USNESENÍ ZASTUPITELSTVA

USNESENÍ z 18. zasedání ZO Svěradice ze dne 17. 2. 2017

Zastupitelstvo obce Svěradice:

1. schvaluje program 18. zasedání ZO;
2. volí návrhovou komisi: Haasová Růžena, Šimánková Hana;
3. určuje ověřovatele zápisu: Löffelmann Petr, Chaloupka Miroslav;
4. schvaluje zápis a plnění usnesení ze 17. zasedání ZO ze dne 20. 12. 2016;
5. schvaluje rozpočet obce na r. 2017 jako schodkový, tj. příjmy 5 412 350 Kč, výdaje 5 680 900 Kč, schodek ve výši 268 550 Kč bude uhrazen z přebytku hospodaření z minulých let; závazným ukazatelem rozpočtu jsou jednotlivé paragrafy;
6. bere na vědomí rozpočtové opatření obce č. 6/2016;
7. ve věci poskytnutí dotací z rozpočtu obce Svěradice schvaluje:
 - a) dotaci z rozpočtu obce Svěradice na r. 2017 pro FK Svěradice, z. s., a schvaluje příslušnou veřejnoprávní smlouvu mezi obcí Svěradice a FK Svěradice, z. s., zastoupeným předsedou Vladimírem Smitkou;
 - b) dotaci z rozpočtu obce Svěradice pro SDH Svěradice a schvaluje veřejnoprávní smlouvu mezi obcí Svěradice a SDH Svěradice, zastoupeným starostou Miroslavem Chaloupkou;
8. schvaluje finanční příspěvek pro SDH Svěradice, z. s., ve výši 5000 Kč a pověřuje starostu obce podpisem darovací smlouvy;
9. vydává Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2017 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů;
10. schvaluje roční účetní uzávěrku MŠ Svěradice za rok 2016 s kladným hospodářským výsledkem ve výši 77 555,05 Kč a na žádost ředitelky MŠ paní Nadi Klasové souhlasí s jeho následujícím profinancováním: 77 054,49 Kč do fondu rezerv a 500,56 Kč do fondu odměn;
11. na základě žádosti ředitelky MŠ paní Nadi Klasové souhlasí, aby v roce 2017 byly z rezervního fondu MŠ čerpány finanční prostředky do výše 60 000 Kč (nákupy: uhlí, mixer do kuchyně, počítač, police do umývárny, výměna starého nábytku);
12. schvaluje finanční příspěvek ve výši 7000 Kč pro Nemocnici následné péče LDN Horažďovice, s. r. o., Blatenská 314, 341 01 Horažďovice, a pověřuje starostu podpisem darovací smlouvy;
13. schvaluje záměr provedení stavebních úprav sociálního zařízení a kuchyně v hospodě U Turků a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy o dílo s firmou Milan Stejskal, Čechelovice 54, 388 01 Blatná;
14. schvaluje smlouvu o dílo č. 10/2017 na dodávku a montáž plastových vchodových dveří do budovy obecního úřadu mezi firmou PREISWERT, s. r. o., K. Němce 977, 341 01 Horažďovice, a obcí Svěradice a pověřuje starostu obce podpisem;
15. schvaluje nákup 10 ks nových stolů pro vybavení sálu Kulturního domu Svěradice;
16. pověřuje vypracováním technické dokumentace a pasportu stavby pro rekonstrukci hasičské nádrže firmu EGYPROJEKT, s. r. o., Částkova 689/74, 326 00 Plzeň-Slovany, a pověřuje starostu obce podepsáním příslušné smlouvy o dílo;
17. schvaluje licenční smlouvu o veřejném provozování hudebních děl č. VP_2017_46001 mezi firmou OSA – Ochraným svazem autorským pro práva k dílům hudebním, z. s., se sídlem Čs. armády 20, 160 56 Praha 6 – Bubeneč, a obcí Svěradice, týkající se autorské odměny ve výši 3394 Kč s DPH za využití hudebních děl prostřednictvím místního rozhlasu v r. 2017 a pověřuje starostu obce podpisem;
18. promíjí nájemci hospody U Turků p. Josefu Heimlichovi platbu za pronájem za dva měsíce a zálohovou platbu na plyn za jeden měsíc z důvodu uzavření hospody v důsledku provádění stavebních úprav;
19. promíjí platbu za pronájem vestibulu KD spolku „Pacienti“ k pořádání „Maškarního reje pro dospělé“ dne 18. 3. 2017.

KULTURNÍ A SPORTOVNÍ AKCE

SVĚRADICE

sobota 4. března – SPORTOVNÍ BÁL

20:00 hodin – hraje kapela MELODION
KD Svěradice

sobota 11. března – MEZINÁRODNÍ DEN ŽEN

18:00 hodin – hraje Honza Vondrášek
Vestibul KD Svěradice

sobota 18. března – DĚTSKÝ MAŠKARNÍ BÁL

- diskotéka
Kulturní dům Svěradice

neděle 30. dubna – 18:00 hod. – STAVĚNÍ MÁJKY

20:15 hod. – LAMPIONOVÝ PRŮVOD

20:45 hod. – PÁLENÍ ČARODĚJNIC

(zapálení vatry)

CHANOVICE

sobota 18. března

14:00 hod. – **DĚTSKÁ MAŠKARNÍ VESELICE**
20:00 hod. – **VELKÝ MAŠKARNÍ DOSPĚLÁCKÝ REJ**
KD Chanovice

čtvrtek 6. dubna – ZMIZELÁ ŠUMAVA II

-beseda se Šumavákem Emilem Kintzlem
18:30 hod.
KD Chanovice

sobota 22. dubna – DEN PROTI ÚLOŽIŠTI

-společná akce obcí regionu proti záměru vybudovat zde úložišťe radioaktivního odpadu
- program bude upřesněn

sobota 29. dubna – SETKÁNÍ K 70. VÝROČÍ ZALOŽENÍ MĚŠTANSKÉ ŠKOLY V CHANOVICÍCH

-celodenní program (dětský cirkus, výstavy, setkání absolventů, posezení s hudbou a další)

neděle 30. dubna – STAVĚNÍ MÁJE A PÁLENÍ ČARODĚJNIC

-tradiční akce

HORAŽĎOVICE

pondělí 6. 3. – neděle 12. 3. – ZÁPADOČESKÁ OBLASTNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÉHO DIVADLA
KD Horažďovice – cca 10 divadelních představení

sobota 18. března – PARKÁN – rocková zábava

21:00 hod.
KD Horažďovice

neděle 23. března – POZEZENÍ S PÍSNÍČKOU

15:00 hod.
-k tanci a poslechu hrají ÚTERNÍCI.
KD Horažďovice

úterý 4. dubna – VEPŘO, KNEDLO, ZELO

20:00 hod.
Divadelní představení
KD Horažďovice

pátek 7. dubna – ŠEVČÍKOVY HUDEBNÍ VEČERY HARLEKYN – komediální představení

19:00 hod.
Hotel Prácheň

sobota 8. dubna – VELIKONOČNÍ JARMARK

09:00–12:00 hod.
Zámecké nádvoří

sobota 15. dubna – ODYSSEA - rocková zábava

21:00 hod.
KD Horažďovice

neděle 30. dubna – POZEZENÍ S PÍSNÍČKOU

15:00 hod.
-k tanci a poslechu hraje DOMAŽLIČANKA.
KD Horažďovice

NAŠE VESNICE
Svěradice

Vydává obecní úřad ve Svěradicích.

K tisku připravuje redakční rada ve složení:

šéfredaktor: Václav Dušek

redaktoři: Blanka Vlčková, Petr Löffelmann

spolupráce: Ing. Andrea Cejnarová, Ph.D. (editace),

Mgr. Petr Jechort (jazyková korektura), Jindřiška Doláková,

Ing. Marie Šulcová, Václav Strolený, Josef Smitka ml.

tisk: SV, spol. s r. o., počet výtisků: 200 ks; neprodejné